

[Handelsministeren.]

stigningen i vederlag og tantiemer til ledelsen i aktieselskaber og andre erhvervsdrivende selskaber, foreninger m.v., idet man har fundet det naturligt, at der må ske en begrænsning også i denne del af indkomstdannelsen.

Forslaget om begrænsning af vederlag og tantiemer til ledelsen går efter samme principper som udbyttebegrænsningen ud på, at der ikke for det første regnskabsår, hvor ordinær generalforsamling afholdes efter lovforslagets fremsættelse, må anvendes et større samlet beløb til de omhandlede vederlag end det beløb, som i det nærmest forudgående regnskabsår har været anvendt hertil. I lovforslagets § 5, stk. 3, er der åbnet adgang til at tage hensyn til eventuel udvidelse af bestyrelsen med f.eks. medarbejderrepræsentanter, således at en forholdsmæssig forøgelse af det samlede beløb kan finde sted.

Af praktiske grunde er det derfor foretrukket at udfærdige et forslag til ny lov, der med forslagets vedtagelse og stadfæstelse ophæver den gældende udbyttebegrænsningslov.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Arbejdsministeren (Johan Philipsen):

Herved tillader jeg mig at fremsætte *for-
slag til lov om forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler m.v.*

Formålet med forslaget er, at der allerede nu skabes klarhed over lønudviklingen i det kommende år.

I den situation, vi i dag står i, med den største arbejdsløshed siden halvtredserne, er det af fundamental betydning at få genoprettet vor konkurrenceevne. Et af midlerne hertil må nødvendigvis være en lønpause. Dette bliver endnu tydeligere, når man gør sig klart, at når erhvervslivet i dag skal disponere 1 år frem i tiden, skal de gøre det under ringere vilkår, end det længe har været tilfældet. Det marked, der skal disponeres i, er uhyre svagt; de fleste af vore sædvanlige samhandelspartnere er ligesom vi stærkt økonomisk svækkede, og der er kun en smal margen mellem fortjeneste og tab.

Derfor må man fjerne den usikkerhedsfaktor, der hedder lønudviklingen.

Jeg skal ikke komme nærmere ind på baggrunden for forslaget, idet jeg henviser til statsministerens redegørelse. Heraf fremgik det også, hvilken sammenhæng forslaget har med de øvrige led i regeringens helhedsplan. Jeg skal kun fremhæve, at forslaget naturligvis har særlig nær sammenhæng med det samtidig fremsatte forslag til lov om midlertidig ændring af dyrtidsregulering af arbejdsvederlag m.v. Den uændrede forlængelse af overenskomsterne sker jo nemlig med forbehold af de ændringer, der er indeholdt i dette forslag.

Jeg skal heller ikke komme nærmere ind på de enkelte bestemmelser i forslaget, men kun kort trække hovedlinierne op:

Samtlige kollektive overenskomster om løn- og arbejdsvilkår både på det private og offentlige arbejdsmarked forlænges med det indhold, de har i dag, til den 1. januar 1976. Bortset fra de ændringer af dyrtidsreguleringsbestemmelserne, der følger af det førnævnte forslag om midlertidig ændring af dyrtidsregulering, sker der altså ingen indgreb i det af arbejdsmarkedets parter opbyggede system til fastsættelse af løn- og arbejdsvilkår. Også reglerne for fredspligt og opsigelse m.v. er uændrede.

Derimod sker der ingen tilsvarende forlængelse af individuelle aftaler, idet regeringen ikke har ment, at det ville være praktisk muligt at gennemføre noget sådant. Det er endvidere en konsekvens af, at overenskomsterne forlænges med deres nuværende indhold, at der ikke gribes ind over for lønændringer, der har hjemmel i en overenskomst som f.eks. inden for minimallønsområdet.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg slutte med endnu en gang at minde om, at i det kommende år vil lønstigninger kun kunne forværre vor i forvejen yderst skrøbelige beskæftigelsessituation.

Hermed anbefaler jeg lovforslaget til tingets hurtige og velvillige behandling.

Endvidere tillader jeg mig at fremsætte *for-
slag til lov om midlertidig ændring af dyrtidsregulering af arbejdsvederlag m.v.*

Baggrunden for forslaget er todelt.

For det første kan det allerede nu forudses, at januarpristallet vil udløse så mange dyrtidsportioner, at det ville være ødelæggende

[Arbejdsministeren.]

for erhvervslivet, hvis det fik en omkostningsstigning af dette omfang.

Derfor foreslås det, at dyrtidsregulering på grundlag af januarpristallet bortfalder.

Forslaget skal naturligvis ses i sammenhæng med det samtidig af finansministeren fremsatte forslag om godtgørelse for dyrtiden, hvorefter der udbetales et beløb til lønmodtagerne til erstatning for den bortfaldne regulering.

For det andet mener regeringen, at dyrtidsregulering i det kommende års tid ikke bør finde sted, uden at såvel folketinget som arbejdsmarkedets parter har haft lejlighed til at overveje, om det efter landets hele økonomiske situation til den tid er tilrådeligt, at dyrtidsregulering finder sted på sædvanlig måde, eller om den helt eller delvis bør bortfalde, eventuelt sådan at lønmodtagerne på anden måde får godtgørelse herfor.

Regeringen mener imidlertid, at det allerede nu bør fastslås, at en eventuel dyrtidsregulering under alle omstændigheder bør være ens for alle. Dette har igennem en årække været et krav fra mange sider, og i den nuværende situation, hvor alle må indstille sig på tilbageholdenhed, ville det være særlig stødende, hvis enkelte grupper kunne bevare ordninger, der øger lønforskellene i samfundet.

Om baggrunden for forslaget i øvrigt kan jeg henvisse til statsministerens redegørelse. Heraf fremgik også sammenhængen med de øvrige love i regeringens helhedsplan. Jeg skal blot særlig fremhæve forslaget til lov om forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler m. v., hvoraf dette lovforslag er en integrerende bestanddel og dermed af de forlængede overenskomster.

Om selve forslaget skal jeg henvisse til bemærkningerne. Jeg vil blot fremhæve, at det omfatter alle former for dyrtidsregulering såvel i kollektive som i individuelle aftaler, og at den ensartede dyrtidsregulering foreslås gennemført til bunds, dvs. ikke blot, at de grupper, der hidtil har fået procentvis regulering, fremtidig skal have det samme ørebeløb pr. time som andre, men bl. a. også, at de 2 points' intervaller for regulering, som visse grupper har haft, afskaffes.

Endelig vil jeg gerne sige, at forslaget jo ifølge sin titel og sit indhold er tidsbegrænset. Dvs. at det kun har juridisk virkning for

den dyrtidsregulering, der sker på grundlag af de i loven nævnte 4 reguleringspristal. Ved regulering på grundlag af de kommende pristal skal arbejdsmarkedets parter altså på sædvanlig vis blive enige om, på hvilken måde dette skal ske. Det er imidlertid mit håb, at det princip om ensartet regulering til alle, som her introduceres, må virke som en inspiration ved de kommende forhandlinger, og at forslaget på denne måde vil få mere varige virkninger.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til tingets velvillige og hurtige behandling.

Økonomiministeren (Nyboe Andersen):

Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om beregning af et reguleringspristal*.

En konsekvens af de kraftige prisstigninger, der har fundet sted siden 1971, da pristallet sidst blev nulstillet, er, at de tre points, der skal til for at udløse dyrtidsportioner, i dag kun svarer til ca. 2 pct.s prisstigning.

Som led i de af regeringen fremsatte lovforslag til en indkomstpolitisk løsning foreslås det, at reguleringspristallet fremover beregnes med januar 1975 = 100.

Landbrugsministeren (Koføed):

Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om midlertidigt prisstop for landbrugsvarer*.

Ved forhandling med landbrugets hovedorganisationer har jeg opnået tilslutning til, at der som led i helhedsløsningen gennemføres en ordning, der fastholder landbrugets priser på hjemmemarkedet for flæsk, okse- og kalvekød, fjerkrækød samt mælk og mejeriprodukter i 1975. Når der ved nærværende lovforslag kun gennemføres et prisstop gældende indtil udgangen af januar 1975, skyldes det, at et prisstop for landbrugsvarer strider imod grundlæggende principper i EF's fælles landbrugspolitik, som forudsætter, at priserne i det fælles marked, der er etableret mellem EF's ni medlemslande, frit kan tilpasse sig inden for de rammer, der er fastlagt ved fælles markedsordninger for landbrugsvarer og de af Rådet vedtagne fælles priser. På grundlag af drøftelser med repræsentanter for Kommissionen kan det dog påregnes, at Kommissio-